

ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΤΗΤΕΣ

Κρούον πλέον δὲν εἶναι.
Κάποιοι τὴν ἐπομένην τῆς
ἀποφάσεως τοῦ Στρατοδι-
κείου Ἰωαννίνων ἐξεχύθη-
σαν εἰς τοὺς δρόμους καὶ
ἐδρασκέλισαν κατώφλια,
καὶ ἐξελιπάρησαν οἶκτον,
καὶ ἐξήτησαν ἔλεος ὑπὲρ
τῶν μελλοθανάτων.

Κάλλιστον αὐτῷ. Πάντοτε
τὸ ἀνθρώπινον αἷμα διαν-
βιαίως βγαίνει ἀπὸ ἐκεί-
νου τὸ ἐβάλεν ἡ φύσις, προ-
καλεῖ πόνον. Σὲ δλους. Μό-
νον στοὺς καννιβάλους, σιὰ
σαρκοβόρα θηρία καὶ τελευ-
ταίως στοὺς κομμουνιστὰς
τοῦ Μάρκου τὸ αἷμα προ-
καλεῖ εὐφροσύνην... Ἄλλ'
ἡμεῖς δὲν εἰμεῦθα οὔτε ἀπὸ
τοὺς μὲν, οὔτε ἀπὸ τὰ θε.
Εἰμεῦθα ἀνθρώποισι πολιτι-
σμένοι, ἐπὶ πλέον δὲ καὶ
Ἕλληνας. Ράισα τουτέστιν
εὐγενική ἀπὸ καταβολῆς
τῆς. Εἶδατε κανεῖς σας
στην ἱστορία μας τῶν δυο-
μισυ χιλιάδων χρόνων
τῆ μορφῆ κανενὸς Κρού-
μου, κανενὸς Τσέγκις—Χαν
κανενὸς Νέριτος, κανενὸς
Χιτλερ; Διαβάσατε πουθε-
να στην ἱστορία μας νὰ
λιανίξη ὁ κυβερνήτης μας
ἢ οἱ συνεργάται του ἀνθρώ-
πους στὰ ζῶντα, νὰ εὐφραί-
νεται πίνων κρασί μὲ τὸ
καύκαλο τοῦ ἀντιπάλου
του, νὰ βάζη φωτιά σὲ πο-
λιτεῖες γιὰ νὰ ἀπολαύσῃ
τὸ θέαμα τῶν καιομένων
σπιτιῶν καὶ τῶν οἰμοζόν-
των, ὡσπερ σαλιγγάρια, ψη-
νομένων ἀνθρώπων καὶ, εἴ-
πατε τέλος, κανέναν δικὸν
μας ἀρχηγὸν γιὰ βάζη στὰ
βιομηχανικὰ καμίνια ζων-
τανούς ἀνθρώπους γιὰ νὰ
τοὺς φτιάνη σαποῦνι;

Ὅχι, βέβαια. Τέτοια τε-
ρατοεργήματα ὁ Ἕλληνας
δὲν τὰ κάμνει. Γιατὶ σέβε-
ται εἰσεῖν καὶ τὴν ἰσχυρί-
α σου καὶ τὴν φήμην σου.
Ἄσχετο σὲ αἷμα σου ὁ
Ἕλληνας γὰρ συχαίνεται
τὰ αἷματα καὶ τὴν κακου-
γίαν.

γιατί. Καλόν, λοιπόν, έπανα
λαμβάνομεν, ήσο αυτό που
έχομεν προχθές αυτοί οι
έμποιοι. Οί δικηγόροι μας
δηλαδή. Η πνευματική
του έδωκεν ήγυια του τό-
που μας, αυτή από την ο-
ποία παίρνομεν σηνήθως
και φτιάνομεν και τας άλλ-
λας ήγυιας: Την πολιτι-
κήν και την κοινωνικήν.

Είπαν: Σαράντα όκτώ
άνθρωποι, Έλληνες πολι-
ται, πρόκειται να πληρώ-
σουν με αίμα τα άμυρτή-
ματά τους...

Και είδαν και ώγραματί-
στηκαν το αίμα των Σαράν-
τα όκτώ χυνόμενον επί της
γής σχηματίζον άχνίζου-
σαν λίμνην κόκκινην
και έκλεισαν τα όμμάτια
των με φρίκην και απέ-
σπεσαν τα πρόσωπά των
από το δράμα.

Και έκινήθησαν και εί-
παν, και διέδωσαν, και
έπέγραψαν αυτά που τα
τα συναισθήματά των, τα
από ανθρώπισμόν και πο-
λιτισμόν άπαρρέοντα, ύπα-
θέρυσαν και έζήτησαν να
αναγνωρίσουν ως όρθά
και οι άλλοι...

Εδώ θα κάμωμεν μιάν
ύλην παρένθεσιν:

Οι «κάποιοι» αυτοί δικη-
γοί, δεν ήσαν ούτε δυό,
ούτε πέντε, ούτε δέκα, ου-
δέ είκοσι, ούτε όσοι άκρι-
τοι ήσαν οι συνήγοροι
των κατηγορουμένων. Η-

ΟΛΟΙ οι δικηγόροι
πώλεως Ιωαννίνων.

Όλοι είναι μέλη του
παρανομικού Συλλόγου, και
όλοι εκπροσωπούνται με

ένα σφραγίδα, "Αν είς
αυτό κάμνωμεν λάθος και

πισματικά θέλομεν να
αυτοφτιάσωμεν όλους άν-

θρώπιστάς, όποσδήποτε
δεν κάμνωμεν λάθος είς το

παιμόνον ένας δεν άπε-

δέχθη να έμφανισθής στην
κοινωνία μας ως άνθρωπι-

στής του είδους αυτού: Ο
Γεω. Μακρής. Φαίνεται

παιμόνον αυτός ο δικηγό-
ρος δεν έσκέφθη να βάλη

την τσεπη του ένα πιστο-

λιτικό του είδους αυτού
να το έχη ρεζέρβα όπο-

σάκι όπου δεί... Το γιατί
του δουλεία....

...συνεχίζομεν.
έζήτησαν, λοιπόν, αυ-
τοί άνθρωπιστά δικη-

γύροι να μη χυθῆ τὸ εἰς
χύσιμον καταδικασθέν αἷ
μα.

Τὶ τοὺς ἀπήντησαν καὶ
τὶ ἔκαμαν οἱ πρὸς οὓς ἀπευ
θύθησαν οὔτε γνωρίζο
μεν ἐπακριβῶς, οὔτε θέλο
μεν νὰ μάθωμεν.

“Ὅμως εἶναι δικαίωμα
μας νὰ ζητήσωμεν καὶ νὰ
μάθωμεν τὸν τρόπον μὲ
τὸν ὁποῖον ἓνας ἄνθρωπος
πολιτισμένος, ἐπιστήμων,
διανοούμενος γενικὰ, ἡμ
πορεῖ ἀπὸ τέλεια ἀπαθῆς
ἀδιάφορος, ἀνάλγητος, μὲ
καρδιὰ λιθαρῆνια τέλος
πάντων, ὅπως τὸν ἐγνωρί
ζαμεν μέχρι χυθῆ τὸ ἐσπέ
ρας, ἡμπορεῖ σήμερα νὰ ἐμ
φανίζεσθαι εὐπαθῆς, εὐαί
σθητος, πονόψυχος, ἀν
θρώπιστης, συχαινόμενος
τὰ αἷματα καὶ ὅταν αὐτὰ
τὰ χύνη ἢ Δικαιοσύνη εἰς
τὴν ρίζαν τοῦ Δένδρου της
γιὰ νὰ ζῆ καὶ νὰ προστα
τεύη μὲ τὴν σκιὰν του τοὺς
πρὸς αὐτὴν καταφεύγον
τας ἀδικουμένους. Αὐτὴν
τὴν ἀπότομον μεταβολὴν
δικαιούμεθα. πειραχθέντες
ἀπὸ τῆς περιεργείας τὸν
πειρασμὸν θέλομεν νὰ μά
θωμεν.

Διότι παρόντας τοὺς εἴ
χαμενμέχριχυθῆς τοὺς δικηγό
ρους καὶ μαζὺ μας ἐξοῦσαν
ὅταν οἱ ἐξ ὧν ζητεῖται τὸ
αἷμα, ἔκαιαν τὰ σπῖτια
μας καὶ ἤρπαζαν τὰ ἀγα
θὰ τοῦ ἰδρώτος μας ἀναλ
γήτως καὶ ἀπανθρώπως
καὶ μᾶς μετέβαλαν φορτί
ον ὀχληρῶν ζητιάνων στοὺς
δρόμους καὶ σιὰ σοκᾶκια
τῶν πολιτειῶν γυμνοὺς,
ξυπόλυτους καὶ γυστικοὺς,
ὅταν μᾶς ἐκομμάτιαζαν τὰς
σάρκας μὲ τὰ δολοφονικὰ
μηχανήματα ποὺ ἐτοποθε
τοῦσαν στοὺς δρόμους, ὅταν
θεοῦ καὶ τῶν ἀνθρώπων
χαροκαμένους γονειοὺς, χῆ
ρες γυναῖκες καὶ ὄρφανὰ
νήπια, ὅταν μᾶς ἐπαιρναν
εἰς κοπέλλες καὶ μὲ τὸ «χω
νὶ» τοὺς διαλαλοῦσαν,
στοὺς ἴδιους ἐμᾶς πάλι

τοὺς πατεράδες καὶ τοὺς ἀδελφοὺς ὡς γαργαλιστικὸν φροῦτον ὅ,τι ἐθεωρεῖτο ἀνίμνητον στόλισμα στῆ μετώπῃ τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ὅταν τέλος κατεβάσαμε κομματιασμένους ἀπὸ τὰ φορεῖα τοὺς λεβέντες στρατιῶτες μας, ποὺ ἀνθίστανται κατὰ τῆς προδοσίας των, μαζὶ μας τέλος πάντων ἦσαν αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι καὶ δικηγόροι, ἡ πνευματικὴ ἡγεσία μας, ὅταν ψάχνοντας στὰ πεδία τῶν μαχῶν, ποὺ εἶδαμε μετὴν προδοσίαν των, γιὰ νὰ μαζέψωμεν τὰ ἀμυσυμπεθευμένα πτώματα τῶν παιδιῶν μας, τὰ βρῖσκαμε ἄλλα ψημένα καὶ ἄλλα λιανισμένα καὶ ἄλλα γδαρμένα καὶ ἄλλα σταυρωμένα...

Πῶς λοιπὸν οἱ πονόψυχοι τοῦτοι διανοούμενοι, οἱ εὐαίσθητες αὐτὲς ψυχῆς, οἱ χύνοντες τῶρα βρῦσες τὰ δάκρυα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, δὲν ἀγανάκτησαν δὲν συγκινήθησαν, δὲν ἔβγαλαν οὐδὲ στεναγμὸν πόνου καὶ, δὲν καταδέχτηκαν τέλος οὔτε βλέμμα νὰ ῥίξουν ἐπάνω στὲς κομματιασμένες σάρκες, στὴν ἀτιμασμένη οἰκογένειά μας, στὰ σάβανα καλισταρημάδια, στὸν πόνον, στὴ φρίκη, στὸν ὀλεθρὸ καὶ δυστυχία ποὺ πλυμμυρίζει στὸν δρόμον;

Πῶς;... Γιατί;...

Μὴ τάχα τοῦτος ὁ πόνος μας καὶ τὸ μοιρολόγι, τοῦτο τὸ ἀνήκουστο δῶμα ποὺ ὑψίσταται ὁ τίμιος λαὸς μας, τοῦτες οἱ χιλιάδες τῶν δολοφονουμένων, τοῦτα τὰ ποτάμια τοῦ αἵματος ποὺ ποτίζουν τὴ γῆ μας ἦταν ἀνάξια λόγου ἔναντι τούτων τῶν σαρανταοκτώ κολασμένων ὑπευθύνων ὄλων αὐτῶν τῶν κακουργιῶν;

Μὴ τάχα δικαιοῦνται τοῦ οἴκτου τῶν δικηγόρων μας οἱ θύται οἱ πληρώνοτες καὶ ὄχι τὰ θύματα, τὰ πτωχὰ τὰ μὴ ἔχοντα ν' ἀγοράσουν δάκρυα γιὰ νὰ συγκινήσουν τίς μαρμαρένιες καρδιὰς των;

Ἄλλ' ἄς σταματήσωμεν...

Προχωροῦντες, εἰς βρε...

ἴδωμεν στήν ἀνάγκην νὰ εἴ-
πωμεν καὶ πέραν τῆς λέ-
ξεως «ἐντροπή» ἄλλας πλέ-
ον σκληρὰς, αἱ ὁποῖαι θὰ
ἐξοργίσουν καὶ τὴν πάσχου-
σαν κοινωνίαν, ποὺ βοᾷ
κατ' αὐτῶν, καὶ τὴν ὑπέ-
ροχον Δικαιοσύνην μας,
ποὺ ὑπονομεύεται ἐλεει-
νῶς καὶ ἀθλίως. Γιατὶ ἡ
κίνησις αὕτη δὲν βασίζεται
οὔτε στὸν οἶκτον, οὔτε
στὸν πολιτισμὸν οὔτε πον-
θευτὰ ἀπ' αὐτὰ ποὺ εὐχαρί-
στως τὰ παρέχομεν καὶ τὰ
ἐγκρίνομεν καὶ τὰ προστα-
τεύομεν νομίμως εἰς τὰς
ἐκδηλώσεις των ὑπὲρ παν-
τὸς καταδίκου, ἀλλ' ἐκεῖ
ποὺ ἀποτελεῖ πρόκλησιν
καὶ χλεύην ὅλων αὐτῶν
καὶ τῆς δυστυχίας τῆς Ἑλ-
λάδος μας, ὅπου τὴν ἐρη-
ξαν οἱ κόκκινοι καννίβα-
λοι. Οἱ πελάται των.

Ε. Α. Φ.

—'Εκτέλεσις καταδικών.

Χθές και εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν ἐκτελέσεων, ἐξετελέσθησαν οἱ κάτωθι καταδικασθέντες ὑπὸ τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικαίου Ἰωαννίνων :

1) Πρίντζου Εὐτυχία, 2) Ράφτης Βων)νος, 3) Χατζῆς Ἄγγελος, 4) Πρέντζας Δημ., και 5) Μπίτη Ἐλπινίκη.

ὁμιλοῦν αὐτοὶ ποὺ δυσιάζονται

τὰ θύματα τοῦ Μάρκου καὶ τῶν
 συνεργατῶν του διαμαρτύρονται
 κατὰ τῶν δικηγόρων Ἰωαννίνων

Μία ἔγγραφος διαμαρτυρία

Πληροφοροῦμεν τοὺς ἀρμοδίους δι' εὐρύτα-
 τα κυκλοφορεῖ ἡ φήμη καθ' ἣν :

—Οἱ δικηγόροι **ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΟΙ ΔΙΚΗΓΟ-
 ΡΟΙ**—ἀσεβοῦντες πρὸ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἀδια-
 φοροῦντες καὶ ὑβρίζοντες τὰς θυσίας καὶ τὸ χυ-
 νόμενον αἷμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ **ΑΠΛΩΣ
 ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ** ἀπὸ ἰδιοτελεῖ ἑλατήρια κινούμε-
 νοι καταβάλλουν ἐνεργείας νὰ ματαιώσουν ἢ ἄλ-
 λως νὰ τροποποιήσουν τὴν ἐκδοθεῖσαν ἀπό-
 φασιν τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου Ἰωαννίνων
 τὴν ἀπὸ **ΟΔΟΚΛΗΡΟΝ** τὸν Ἑπειρωτικὸν λαὸν
 ἐπικροτηθεῖσαν καὶ ἐπαινεθεῖσαν.

—Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ τῶν **ΕΞΩ** τῶν ἀγώνων
 καὶ τῶν θυσιῶν τοῦ λαοῦ παραμενόντων ὀλιγα-
 ρίδμων αὐτῶν ἐπαγγελματιῶν—διανοουμένων
 προὔκალεσε κοχλάζουσαν ἀγανάκτησιν καὶ ἐρμη-
 νεύεται κατὰ τρόπον ἐλάχιστα κολακευτικὸν διὰ
 τὸ κῦρος τῆς Δικαιοσύνης μας καὶ διὰ τὴν ἀξιο-
 πρέπειαν τοῦ Κράτους.

Τὴν βοήν τοῦ καταγανακτημένου λαοῦ ἐναν-
 τίον τῆς ἐλαχιστοτάτης αὐτῆς ἐπαγγελματικῆς
 μειωρηφίας διὰ τὴν ἄκρως ἀντεθνικὴν τῶν ἐνέρ-
 γειαν τὴν μεταφέρομεν εἰς τὰ ὦτα παντὸς ἀρμο-
 δίου, ἵνα ληφθῶν τὰ προσήκοντα καὶ πεισθῇ ὁ
 λαὸς ὅτι **ΥΠΑΡΧΕΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ** καὶ Κράτος
 προστατεύοντα τοὺς πολίτας καὶ ἐπιβάλλοντα
 τὸν σεβασμὸν τῶν ἐπὶ παντὸς ὑπονομευτοῦ των.

Ὁ λαὸς βοᾷ.

Ὁ λαὸς ἀγανακτεῖ.

Ὁ λαὸς χαρακτηρίζει τὰς ἐνεργείας τοῦ εἰ-
 δους αὐτοῦ ὡς τὴν ὑπουλοτέραν καὶ ἐπικινδυ-
 κωδέστεραν ἐπικούρησιν τῆς κομμουνιστικῆς προ-
 δοσίας.

Ὁ λαὸς ἀξιοῖ, τὸ αἷμα ποὺ χύνει νὰ τὸ σεβα-
 σθῶν αὐτοὶ ποὺ τὸν κυβερνοῦν καὶ ν' ἀνακαλέ-
 σουν εἰς τὴν τάξιν—ἂν μὴ τι ἄλλο—αὐτοὺς ποὺ
 τόσον τὸ ὑβρίζουν.

τὸν Ἐνδοξότατον Σωματάρχην Ἀ' Σώματος Στρατοῦ Στρατηγὸν Θρασύβουλον Τσακαλιώτην

Ἐνταῦθα

Αἱ κάτωθι υπογεγραμμέναι ἐπιτροπαὶ ἀνταρτοπλήκτων Ἡλείου, καταφυγοῦσαι ἐνταῦθα, φεύγουσαι τὴν μὴν τῶν Ἐαμοβουλῶν, τοὺς βιασμούς των, τὴν μάχαιράν των, τὸ παιδομάζωμά των κ.λ.π. μετ' ἀνεκφράστου μας λύτης πληροφοροῦμεθα ἀντιπατριωτικῆς ἐνεργείας τοῦ ἐνταῦθα Δικηγορικοῦ Συλλόγου, παρουσιαζόμενας ὡς ἀνθρωπιστικῶς διὰ τὴν μὴ ἐκτέλειν τῶν δικαίως καταδικασθέντων ὑπὸ τοῦ Ἐκτάκτου Στρατοδικείου τῆς πόλεως μαρτυροῦντων ἐγκληματιῶν τῆς Πατρίδος. Διαμαρτυροῦμεθα μὲ δὴν μας μὴ τὴν ψυχὴν, διὰ τὰς ἐνεργείας των (αὐτὰς καὶ καυτηριάζομεν αὐτῶν, ὡς μὴ αἰσθόμενον εἰς τὸ ὕψος τῆς Ἐθνικῆς του ἀποστολῆς, ἅμα δὲ προσπαθοῦντος μὲ τοιαύτας ἐνεργείας νὰ φανῆ εὐάριστος εἰς ὄρισμένους πελάτας του Ἰσχυροῦς μέσα, τὰ ὁποῖα δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἕνα τοιοῦτον Σύλλογον, οὐδὲ κἄν νὰ τὰ σκεφθῆ.

Ἐχομεν τὸ μικρὸν παράπονον ὅτι ὁ Δικηγορικὸς Σύλλογος ὁ κοπιόμενος σήμερον εἰς τοὺς ἐγκληματίας κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος, εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος Σύλλογος, ὅστις ἀπηξίωσε νὰ ἐπισκεφθῆ τὰ θύματα ἐκ νεκρῶν κ.λ.π. τῶν ἐγκληματιῶν, τῶν ὁποίων ὑπερημύνη νὰ σώσῃ τὸ βρωμερὸν σαρκίον των, εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος Σύλλογος, ὅστις οὐδέποτε μᾶς ἠρώτησαν ἡμᾶς τὰ θύματα τῶν Ἐαμοβουλῶν πῶς ζῶμεν, ποῦ κοιμῶμεθα καὶ ἐὰν ἔχωμεν ἀνάγκην τι νὰ κλπ.

Εὐσεβίως Στρατηγὲ μας ποιούμεθα ἐκκλησῶν εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐνδοξότητα τὸν ἐνσαρκωτὴν τῆς Ἐθνικῆς Ἰδέας, ὅπως οὐδέπως λάβητε ὑπ' ὄψιν τὰς ἀνθρωπιστικὰς των δῆθεν ἐνεργείας ὅπως καὶ τῆς τυχόν ἄλλων παρουσίας τοιαύτα, ἀλλ' ἐπιβάλητε τὸ Κράτος, τῆς Δικαιοσύνης καὶ νὰ εἰσαθε βέβαιαι ὅτι ἐκτελοῦντες τὸ ἐπιβεβλημένον καθήκον, αἱ ψυχὰι τῶν θυμάτων τινῶν ὄντωνται ἐπὶ τῆ δικαίᾳ αἰσθῶν των καὶ ἡ Ἑλληνικὴ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Ἐλάβομεν σχετικῶς καὶ τὴν
κατωτέρω ἐπιστολὴν
Φίλε κ. Διευθυντά,

Εἰς τὸ σημερινὸν Σας ἀρ-
θρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Προ-
κλητικότητες» κρίνοντας, τὸ
διάβημα τοῦ Διοικ. Συμβου-
λίου τοῦ Δικηγορικοῦ μας
Συλλόγου ὑπὲρ τῶν μελλο-
θανάτων καταδικῶν τῆς προ-
σφάτου ἀποφάσεως τοῦ Ἐκ-
τάκτου Στρατοδικείου Ἴω-
αννίνων, γενικεύετε τὸ ζή-
τημα, χαρακτηρίζοντες τὴν
ἐνέργειαν ταύτην τῶν ὀλί-
γων, ὡς ἀπηχοῦσαν τὴν
γνώμην ὄλων τῶν συναδέλ-
φων, διότι οἱ ὀλίγοι ὡς Δι-
οικήσεις, ἐκπροσωποῦσιν Ο-
ΛΟΥΣ «μὲ τὴν σφραγίδα».

Ἡ τοιαύτη κρίσις Σας ἔχο-
μεν τὴν γνώμην, ὅτι ἀδικεῖ
τὴν ὁλότητα τῶν Δικηγόρων
καὶ τότε μόνον θὰ ἠούνατο
ἡ ἀποφίς Σας νὰ ὑποστηρι-
χθῆ ὡς ὀρθή, ὅταν ἡ τοιαύ-
τη ἐνέργεια τῶν ὀλιγων, εἴ-
χε σύμφωνον καὶ ἐκπεφρασ-
μένην τὴν γνώμην ὄλου τοῦ
ζώματος. Τότε βέβαια θὰ
ἤρμοζε διὰ τὴν τοιαύτην ἐ-
νέργειαν, ἴσως καὶ βαρύτε-
ρος χαρακτηριζομὸς ἀπὸ τὴν
λέξιν «ἐντροπή» καὶ ὅταν α-
διστάκτως θὰ ἐγίνετο πι-
στευτὸν, ὅτι οἱ οὕτω πῶς ἐ-
νεργήσαντες, ἔστεροῦντο
παντὸς ἀνθρωπιστικοῦ ἐλα-
τηρίου, οὔτινος πιστεύομεν,
ὅτι δὲν ἔστεροῦντο καὶ οἱ
προβάντες εἰς τὸ διάβημα δι-
κηγοροί, ἀσχέτως ἂν προσ-
κρούουνης τὸ κοινὸν αἴσθη-
μα τοῦ καθημαγμένου λαοῦ
μας ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν
καὶ τῶν αὐτοαμυνητῶν των,
καὶ πικραίνουν τὴν Δικαιοσύ-
νην μας, ἥτις ἐν μέσῳ μυρί-
ων προσκομμάτων καὶ σκο-
λιῶν ὁδῶν εὐρισκομένη, ἐρ-
γάζεται ὑπερανθρώπως καὶ
ἐκτελεῖ εὐσυνειδητῶς τὸ κα-
θῆκον τῆς, ἵνα σωθῆ ὅ,τι Ιε-
ρὸν καὶ ἠθικὴν καὶ Ἐθνικὴν
ἀξίαν πρεσβεύει ἡ ὑγιὴς τοῦ
ἔθνους μερίς.

Ἀναφορικῶς πρὸς τὰς ἰδι-
κάς μου ἀντιλήψεις, ἐνοχέσει
μὲ τὴν ἀνταρσίαν, Σας εἶνε
γνωστοὶ οἱ κατ' αὐτῆς ἀγῶ-
νες μου ἀπὸ τοῦ Διβρίου
1944, καὶ μαζὺ ἐκάμαμε ἀγῶ-
νας, ὅταν συνεπράτταμεν
εἰς τὸν Σύλλογον τῶν Πω-
γωνησίων πέρυσι, καὶ κατὰ
τὴν ἐναρξιν τῆς καταλήψε-
ως τοῦ Πωγωνίου μας ὑπὸ
τῶν συμμοριτῶν καὶ σήμε-
ρον ἀκόμη, ὅταν ἡ ἐπιτακτι-
κὴ φωνὴ τῆς κλυδωνιζομέ-
νης Πατρίδος τὸ καλεῖ.

Ἄλλὰ γνωρίζω ὅτι καὶ ἄλ-
λοι συνάδελφοί μου Δικηγό-
ροι καταδικάζουν τὴν ἀνταρ-
σίαν καὶ τὴν πολεμοῦν, καὶ
θὰ ἦτο παρακεκινδυνευμέ-
νον ἀπὸ μίαν ἀστοχον, ἀψυ-
χολόγητον καὶ ἐπιπολαίαν
πρᾶξιν ὀλιγων συναδέλφων
νὰ χαρακτηρίζονται οἱ Δικη-
γόροι ὅτι ὑποσκάπτουν καὶ
ὀπονομεύουν αὐτὴν τὴν ἐν-

νοϊαν τῆς Πατρίδος καὶ τί-
θενται ἀντιμέωποι Αὐτῆς.

Φιλικώτατα

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Δικηγόρος

Ἰωάννινα 28-7-48

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΥΤΟΑΜΥΝΙΤΑΣ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ, (Ταχ) κώς) Τήν 9,30' νυκτερινήν τής 23η λήξαντο: εξέδωκεν τήν απόφασίν του, διά τούς αὐτοαμυνίτας τής πόλεως μας, τὸ "Ἐκτατον Σ. ρατοδικεῖον, κατόπιν πολυήμερον συνεδριάσεων (8 23 Ἰουλίου). Διά ταύτης ἐπεβλήθησαν αἱ κάτωθι ποιναί:

1) Πυμψήφει εἰς θάνατον τετρακτίς: Πρίντζου Εὐτυχ. Ράπτης Κωνίνος, Κόκκινος Ἰωάννης, Ρακόπουλος Γεώργιος Πρίντζας Χρήστος, Χατζής Ἄγγελος, Καλαμπόκας Χαρ., Μπελιμέζη Ὀλγα Β. λιώτης Νικόλαος, Χολέβας Κων., Σεργίου Γεώργ., Εὐαγγελίδης Ἐρμής, Χόνδρος Ἀπόστολος, Μπιτζούνης Βασίλειος, Καλατζής Ἰωάννης, Μπίτη Ἑλπινική, Χόνης Κων., Μαρτσέκης Βασίλειος, Ζαφειρίδου Σαββούλα, Γκέλιας Ἄνδρ. κλῆς.

2) Πυμψήφει εἰς θάνατον τρίς: Μπίτη Ἀπόστολος, Ἀσπρίδης Ἰωάννης, Στάμος Κων.

3) Πυμψήφει εἰς θάνατον δίς: Ζουρνάς Τιμόλ., Χαρίτων Ε., Μαγκλάρας Ἥλιος.

4) Πυμψήφει εἰς θάνατον ἅπαξ: Εὐαγγελίδης Εὐάγγελος Μαρνέλης Παναγ., Λύζης Γεράσιμος, Καζαντζή Ἀριστούλα, Νιάρος Θεόφιλος, Καραγιώργος Ἰωάν.

5) Εἰς θάνατον (4 κατά 1 ψήφου). Παπούλας Κων.

6) Εἰς θάνατον (3 κατά 2) Δήμου Ἐλευθέριος, Μπαρμπάσκας Κων., Καππᾶς Ἰωάν., Ζαγορίσιος Δημ. (δίς), Λακκιώτης Χαράλαμπος, Ἀσπρίδης Δ. μ., Ντόβας Ἀλέξ., Φαρμίτση Εὐαγγελία, Γοίτας Ζήσης, (δίς) Λέννης Δημ. (τρίς), Μπάης Δημ. (δίς), Ζωίδου Χρυσάνθη (δίς), Κωνσταντινίδου Στέλλα, Μιντιάς Δημ., Κυριαζή Β.

7) Ἰσόβιξ δεσμά. Ντέτοικας Σωτήριος, Δούβλης Μιχαήλ, Μέκαλη Ἀγγελική, Κομιλίας Χρήστος, Διογένης Ἥλιος, Δρούγκας Γεώργ., Γκέκος Ἰωάννης, Τσιάρας Σωτήρας, (δίς), Λέττας Ε.

8) Πρόσθ. δεσμά 11 ἐτῶν: Βλάχου Ἐλευθερία

9) Φυλάκιαις 5 ἐτῶν: Σταύρου Ξενοφών.

10) Ἐκήρυξε ἀθώους: Εὐαγγελίδου Β. σικιήν, Χωριάτην Κων., Καζαντζήν Γεώργ., Χρυσοβιταίνου Λουκία, Μπαλατζή Μ., Κατσάνον Συμεών, Παπᾶ Ἀλεξάνδρον, Μισογιάννην Χρήστον, Χαρίσην Δημ. Μπέτζον Ἀντών., Μασλατζίδην Παν., Κυριαζή Μαρίαν, Παπούλιαν Παντελήν, Μπαρμπάσκον Λουκάν, Μάντζον Ἡ. Γεργόλην Σ., Γκέλια Εὐθαλία, Ζαγορίσιον Σωτηρίαν, Παπακρήστου Χ., Δελλή Παναγιώταν, Καλατζή Βοβλάν Βλάχου Ἀρ., Γκέλιας Δημ., Μαββίθου Ἑλλή, Χάταν Γεωργίαν, Χρησίου Παύλου τᾶ, Κερακῆ Νικόλαον, Π. πρόσην Ἰσοβιτσκῆ Κων., Χ. Μον Κιάνη, Τσιάνη Πέτρον, Μπιτζούνην

Μαρέτην Θεότ., Ἀσπρίδην Κ., Κουμπούλην Χρήστον, Μπακούλην Γ., Χόνδρου Ἑλ., Σταυρίδην Β., Μάντζον Β., Κατράνον Π., Μπίτην Α., Ζαβαρέλλαν Σ., Ράπτη Ἴβη, Γκόλλαν Μ., Γκόλλαν Π., Ἑλ., Δάκαρη, Ματσούλη Ἰωάννην, Βράσκον Δ., Πέτρον Ὀλγαν, Μουμουλίδου Ἀθηνάν, Δήμου Βασιλικήν, Μακρῆ Ἐλευθερ., Βαλάνου Ρ. β., Κωστόπουλον Τηλέμ., καὶ Σπόρου Νικόλαον.

11) Ἐχώρησε τήν δίκην: τής Παντούλα Σοφίας.

12) Τὸ Δικαστήριον ἐξέφρασε τήν εὐχὴν, ὅπως μὴ ἐκτελεσθῆ ἡ ποινὴ τοῦ Κεκίνου Ἰωάν., Ρακοπούλου Γ., Βολιώτου Ν., Φαρμίτση Ε., ὡς ἐπιδεικνύτων εὐκρινεῖ μεταμέλειαν.

Τήν πρωΐαν τής 27ης λήξαντος καὶ εἰς τὸν συνήθη τόπον ἐξετελέσθησαν πέντε ἐκ τῶν ὡς ἄνω 48 καταδικασθέντων εἰς θάνατον ἦτοι οἱ Εὐτυχία Πρίντζου, Ἑλπινική Μπίτη, Χρήστος Πρίντζας, Ἄγγελος Χατζής καὶ Κων. Ράπτης.

ΠΡΟΔΩΓΑΙ

Προήχθη καὶ ἐτεποθετήθη ὡς Ἐπιτετραχμῆνος τής Ἑλλάδος εἰς Δισσαβῶνα ὁ μέχρι τοῦδε Γενικὸς Πρόξενος ἐν Παρισίοις κ. Γεώργιος Σούρλης, κατὰ γόμενος ἐκ Πυρρόγιαννης.

Δια Β. Δ. ἀπενεμήθη ὁ βαθμὸς τοῦ ὀπολοχαγοῦ τής Στρατιωτικῆς Δικαιοσύνης εἰς τὸν συμπατριώτην κ. Παντελῆν Ζάραγκον, ἐπιστρατευμένον Γραμματέα Πρωτοδικῶν.

— Διά Β. Δ. προήχθη εἰς Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β' τάξεως ὁ συμπατριώτης Ἀστυνομὸς Α' κ. Ἥλιος Βολονόσης.

— Οἱ συμπατριῶται Ἐνωτοῦρχαι Γεώρ. Βορνάκος καὶ Μέγας προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ τής χωροφυλακῆς.

ΕΠΕΣΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

— Στις 9 Ἰουλίου ἐφρονέθη στά ὀφώματα Κλειστοῦ (Στερκίστης — Ἄρτης) ὁ Πεννηγιώτης Παχούλας, μαχόμενος ἐθελοντικῶς κατὰ τῶν ληστανταρτῶν τής σφεύρας τοῦ Μάρκου.

ΕΟΡΤΗ ΚΑΤΣΑΝΟΧΟΡΙΤΩΝ

Ἡ Ἐνωσις Κατσανοχωριτῶν Ἀθηνῶν, ταλεῖ τήν ἑτήσιαν ἐορτὴν τής τήν ἴσην Ἀθηνῶν καὶ θύσαν ἦν εἰς τήν Ἐκκλησίαν τής Ριζοερίου Ἐπαλῆς. Παρουσιάσθησαν τὰ μέλη τής καὶ αἱ ἀνταρκτιῶται τῆς ἀσπαστῆς εἰς αὐτήν.

Ο ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ Ο ΚΟΥΡΕΜΕΤΣΙ

Εἰς ἐκ τῶν ἑορτῶν βασιλεῦς ἦν ὁ ἀρχιτέκτων κ. Κουρέμετσης.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ

Ἐν συνεχείᾳ τῶν προη-
γηθεισῶν ἐπισκέψεων ἐκ
περιτροπῆς σχεδὸν ὅλων
τῶν ὑπουργῶν ὡς καὶ δύο
πολιτικῶν ἀρχηγῶν, τῶν κ.
κ. Βενιζέλου καὶ Τσαλδάρη
καὶ ἡ τελευταία τοιαύτη τοῦ
στρατηγοῦ κ. Ζέρβα, ἀρχη-
γοῦ τοῦ Ε.Κ.Ε., εἰς τὴν Ἡ-
πειρον χαροποιεῖ καὶ ικανο-
ποιεῖ τὴν ἠπειρωτικὴν κοι-
νὴν γνώμην, ἀνεξαρτήτως
πολιτικῶν ἀποχρώσεων. Ὁ
πῶς καὶ οἱ προηγούμενοι ἐ-
πίσημοι ἐπισκέπται τῆς Ἡ-
πείρου, οὕτω καὶ ὁ κ. Ζέρ-
βας, ἔσπευσεν εἰς τὴν φω-
γὴν τοῦ καθήκοντος καὶ ὑ-
περάνω κομματικῶν ὑπελο-
γισμῶν, νὰ συμπαρασταθῇ
κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτὴν
δοκιμασίαν τῆς Ἡπείρου καὶ
νὰ προσφέρῃ τὴν προσωπι-
κὴν του συμβολὴν εἰς τὸν δι-
εξαγόμενον τιτάνειον ἀγῶ-
να ἐναντίον τοῦ συμμοριτισ-
μοῦ. Καὶ δὲν εἴμεθα ἡμεῖς
ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θ' ἀρνη-
θῶμεν, ὅτι ἡ παρουσία τοῦ
ἀρχηγοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀντι-
στάσεως ἐν μέσῳ τοῦ Ἡπει-
ρωτικοῦ λαοῦ θὰ συντελέσῃ
περισσότερον ἀπὸ κάθε τι
ἄλλο εἰς τὴν ἐμπέδωσιν τῆς
πίστεως ἐπὶ τὴν Νίκην καὶ
τὴν συγκράτησιν τοῦ ἠθι-
κοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ
εἰς τὸ ἐπίπεδον ἐκεῖνο, τὸ ὁ-
ποῖον θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ ὑπο-
μείνῃ ἀγογγύστως καὶ καρτε-
ρικῶς, ὅσα ἡ Μοῖρα ἐπιφυ-
λάσσει ἀκόμη δεινά. Ὅντως
δὲ ὁ κ. Ζέρβας κατὰ τὸ διά-
στημα τῆς ἐνταῦθα παραμο-
νῆς αὐτοῦ, κινούμενος διαρ-
κῶς ἀπὸ τοῦ μετώπου εἰς τὰ
μετόπισθεν, προκινδυνεύων
τὴν ἰδίαν ζωὴν, ὡς συνέβη
κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς
τὸ πεδῖον τῶν συγκρούσεων

ἐκεῖθεν τῆς Ἄρτης, ὅπου
παρ' ὀλίγον τὸ μεταφέρον
αὐτὸν αὐτοκίνητον νὰ προσ-
κρούσῃ εἰς νάρκην, καὶ ἐπι-
κοινωνῶν μετὰ τῶν παλαι-
ῶν συμπολεμιστῶν καὶ ὀπα-
δῶν αὐτοῦ, εὐαγγελίζεται καὶ
συνιστᾷ, μὲ τὴν δύναμιν τοῦ
κύρους καὶ τοῦ γοήτρου, τὸ
ὅποῖον ἀσκεῖ, θάρρος, ὑπο-
μονὴν καὶ πίστιν ἐπὶ τὴν
Νίκην. Εἰς τὴν Πρέβεξαν,
τὴν Ἄρταν, τὴν Κόνιτσαν,
τὴν Θεσπρωτίαν, εἰς τοὺς δια-
μέσους σταθμοὺς τῶν διαδρο-
μῶν του. οἱ λόγοι τοῦ Στρα-
τηγοῦ γίνονται δεκτοὶ μὲ
συγκίνησιν, ἀνακούφισιν καὶ
πλήρη κατανόησιν. Ἔτσι δὲ
σφυρηλατεῖται ἡ ἐθνικὴ ἐνό-
της, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν
πρωταρχικὸν παράγοντα τῆς
αἰσίας ἐκβάσεως τοῦ ἀντισυμ-
μοριακοῦ ἀγῶνος.

Ἄλλ' ὁ κ. Ζέρβας δὲν πα-
ραλείπει νὰ γίνεταί συναντι-
λήπτωρ καὶ συνεπίκουρος
τῆς θεραπείας τῶν ὑλικῶν ἀ-
ναγκῶν τῶν συμπατριωτῶν,
οἱ ὅποιοι ἐπ' ἐσχάτων ὑπέ-
στησαν τὴν συμφορὰν τῆς
προσφυγοποιήσεως. Ἐν συ-
νεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γεν. Δι-
οικητοῦ κ. Ρέππα, τοῦ ἐ-
πωφελουμένου πάσης εὐκαι-
ρίας διὰ νὰ εὑρισκῆται πάν-
τοτε μετὰ τῶν πασχόντων,
ὁ κ. Ζέρβας χρησιμοποιοῖ ἐκ
παράλληλου τὸν χρόνον τῆς
ἐν Ἠπειρῷ παραμονῆς αὐ-
τοῦ διὰ νὰ γλυκάνῃ τὸν πό-
νον τῶν Ἠπειρωτῶν καὶ με-
τριάσῃ τὰς στερήσεις αὐτῶν,
μέχρι τῆς εὐκταίας καὶ συν-
τόμου, ὡς ἐκ πολλῶν ἐνδεί-
ξεων καταφαίνεται, ὥρας τῆς
ἀπολυτρώσεως. Θὰ ἦτο πα-
ράλειψις ὑποχρεώσεως ἐκ μέ-
ρους τοῦ «Κήρυκος», ἐφημε-
ρίδος ἀείποτε ἐπὶ μίαν τρια-
κονταετίαν ἤδη ἀντιμετωπι-
ζούσης τὰ Ἠπειρωτικὰ ζητή-
ματα ἀπὸ τῆς ὑψηλοτέρας

ΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΧΘΕΣΙΝΗΣ ΔΙΚΗΣ
Η ΠΡΙΝΤΖΟΥ ΑΠΟΛΟΓΕΙΤΑΙ